

UNIVERZITA KARLOVA – FAKULTA PEDAGOGICKÁ

Katedra francouzského jazyka a literatury

ODBORNÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno studenta: Nikola Říhová

Název práce: *Françoise Dolto – osobnost francouzské pedagogiky 20. století*

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Tomáš Klinka, Ph.D.

Oponent bakalářské práce: doc. PhDr. Catherine Ébert, Ph.D.

Hodnocení práce:

hodnocení: 1 = nejlepší, 4 = nejhorší

1. Cíl práce dodržení zadání práce	2
2. Zpracování obsahu tvůrčí přístup, náročnost, originalita, způsob práce s daty a informacemi	4
3. Formální a jazyková úroveň práce s prameny a odbornou literaturou, citace - dodržení normy, členění práce, přehlednost, stylistická úroveň	3-4
4. Přínos práce přístup studenta k řešení zadané problematiky, iniciativa, samostatnost, odborný přínos, využitelnost práce	3

Otázky k obhajobě a další vyjádření, připomínky, náměty pro obhajobu práce:

Autorka opravila výraznou část jazykových a stylistických neobratností i mnoho nedůsledností redakčních a typografických, avšak některé přetrvávají. Níže uvádím všechny kategorie i s příklady:

Jazykové prohřešky: skloňování vlastních jmen (s. 7 – zde se se jménem Dolto zachází jinak na téže straně!, s. 17 a infra); nevhodná volba slov (*rádiové* [vysílání], s. 7; [psychoanalytické] *nápady*, s. 17 a infra); chybné pády (*být čtvrtým dítětem Henrimu Marettovi*, s. 9); kalky z fr. (dopis určený matce, s. 11); pravopisná rozkolísanost (*rádiový*, s. 7, 39, 47 x *radiový*, s. 20)

Stylistické a výrazové neobratnosti: opět volba slov (*klinika pro šílené*, s. 10); *vítači*, s. 34 – tento případ jsem bohužel dříve nevyznačila, proto vybízím autorku k návrhu vhodnějšího ekvivalentu nyní); neústrojné kombinace slov (*pocit viny vyvolal ve Françoise roli ošetřovatelky*, s. 11); masivní užití nominálních syntagmat (*oddálit dceřino dosažení větší nezávislosti*, s. 12); rovněž nadměrný výskyt pasivních vazeb (průběžně); výpadky z jazykového rejstříku (*doktorka*, s. 16)

Formulační nepřesnosti, jež nemají dopad na význam (*le cas de Dominique* místo *le cas Dominique*, s. 20 – tuto chybu jsem ovšem zapomněla vyznačit již dříve)

OPAČNÝ VÝZNAM (*Každý tento krok přináší pocit ztráty, který musí být popřen*, s. 39)

Pojmová nepatříčnost vedoucí k významovému zmatení, navíc v případě známého konceptu (*zrcadlové jeviště!*, s. 18, dokonce opakovaně s. 45)

Karikaturálně působící formulace (*zobrazují obrazy*, s. 20)

Odchylka od českých zavedených ekvivalentů (*lacanský* a *lacanství*, s. 21; vzápětí je již užito správného *lacanovský*)

Naprosto zbytečné komentáře překládaných slov či pasáží, které vedou k těžkopádnosti (*jejíž název je možné přeložit jako*, s. 19; *v překladu do českého jazyka*, s. 22; *do českého jazyka přeloženo jako*, *do českého jazyka volně přeloženo jako*, s. 34)

Neplatná zobecnění – tak o viktoriánské epoše: *...obecně platila přísná monogamie* (s. 43). Nutno odstínit s odkazem na rozdíl mezi „teorií“ (hlásanou morálkou) x praxí, a mezi nepsanými společenskými normami uplatňovanými vůči mužům x ženám.

Neúčelné obohacení nové verze o část věnovanou Freudovi (s. 43-45), podrobněji rovněž v závěru.

Typografické kolísání – tři druhy uvozovek (s. 26, 33, 34 a infra)

Závěrem

Nikola Říhová původní výtky přijala a prokázala snahu v doporučených směrech BD zlepšit. Zlepšení je patrné, ale nepokládám je za dostatečné a přesvědčivé, už vzhledem k závažnosti

a četnosti pochybení v první verzi. Např. podstatnou část bibliografii stále tvoří zdroje určené neodbornému čtenáři a fakt, že autorka přebírá mnohdy základní teze pouze z nich, se pak viditelně promítá do způsobu, jak s nimi zachází. To pak také přirozeně vede k záměnám, nepřesnostem, až k hrubým omylům. Výše uvedené zmatení pojmů stade/stage/jeviště svědčí o trojí, neřkuli čtveré nekompetenci: o nedostatečné fundovanosti ve zvolené oblasti a o nepečlivosti či ukvapenosti při práci s pojmy, popř. o tom, že si autorka mezi svých znalostí není vědoma a že si ani neosvojila základní badatelskou zásadu – ověřovat, ověřovat, ověřovat... Autorka tak sice napravila sotva odpustitelný lapsus s termínem „posedlý“, ale nový terminologický přehmat se původnímu bohužel závažností vyrovná.

Projevem odborné nedostatečnosti jiného druhu je zařazení oddílu o S. Freudovi. Jednak pouze shrnuje obecně známé skutečnosti, jednak je do celku včleněn neústrojně, mechanicky: pojednává jen o zakladateli psychoanalýzy, místo aby byla postaven skutečně komparativně, tj. tak, aby mezi SF a FD vyvstaly myšlenkové a koncepční rozdíly i podobnosti.

Po dlouhém váhání BP Nikoly Říhové připouštím k obhajobě, aby tentokrát dostala možnost napravit svá pochybení a vysvětlit jejich příčiny – k čemuž autorku vybízím – ústně, v přímé diskusi. Z ní snad lépe vyvstane odpověď na otázku rámcující celou situaci, totiž zda adeptce zatím pouze chybí přiměřená odbornost, které lze dosáhnout další prací (a možná větším využitím odborného vedení), anebo zda si ke své škodě nevybrala náročné téma, jež neodpovídá jejím schopnostem.

Datum: 15. 5. 2024

Podpis: doc. PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, Ph.D.